

Ôstatni bukiet moŹwōneczkōw

Wolny juŹ ôd bōlu koŹdego
Myśla ô Cia sztyjc
bo Twōj łuśmiych ôtworzył mōj Źwiat
wyŹwiatyły cudowny ōbroz tworzynio

I chociaŹ niy pedziōlech dowidzynio
JeŹeŹ jak we Źniku
ze ôdległyj juŹ gwiozdy
A jo juŹ yno chca popłyntyć na fali Źycio
Do Źmierci...tam

Źnia jeszczē ô Tobie dziyń we dziyń
Ty z tymi ôczkami
tak łagodnie
Z takōm mockōm
patrzōm jakby
wszyjsko wiydziały ô mie
Te szwarne mōndre ôczka

Godōm do nich
ône niy wiydzōm nic i niy czujōm juŹ
bo do Cia i sōm do sia barziyj?
I niy zaufōm im juŹ nigdy

Brakuje mi Cia i przaja
Najszwarniejszo moŹo frelko...

Jromantyk